

TUCHTCOLLEGE VOOR DE KYNOLOGIE IN EERSTE AANLEG

Zaaknummer: 24-010

Datum uitspraak: 4 november 2024

In de zaak van:

@@@ [naam beklaagde]

wonende te @@@ [woonplaats beklaagde]

hierna te noemen: **beklaagde**

en

1. **@@@ [naam klager]**

wonende te @@@ [woonplaats klager]

gemachtigde: @@@ [naam gemachtigde]

2. De vereniging met volledige rechtsbevoegdheid

**Vereniging Raad van Beheer op Kynologisch
Gebied in Nederland**

gevestigd en kantoorhoudende te (1075 AV)

Amsterdam,

gemachtigde: mevrouw mr. D.F. Dokkum

hierna te noemen: **klaagsters**

Klaagster 1 wordt verder aangeduid als “@@@ [naam klager]”; klaagster 2 verder als “Raad van Beheer”.

1. Het verloop van de procedure

- Klachtenformulier d.d. 22 april 2024 met 34 bijlagen;
- Brief Raad van Beheer aan beklaagde d.d. 25 april 2024;
- Verweer beklaagde d.d. 18 mei 2024 met acht bijlagen;
- Memo van drs. L. Roest, dierenarts bij de Raad van Beheer, d.d. 4 juni 2024;
- Brief Raad van Beheer aan beklaagde d.d. 12 juni 2024;
- Op 12 juni 2024 heeft de Raad van Beheer de klacht bij het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg (hierna te noemen “Tuchtcollege”) aanhangig gemaakt en gevorderd de zaak in behandeling te nemen;
- Bij aangetekende brief d.d. 20 augustus 2024 heeft de secretaris van het Tuchtcollege de beklaagde laten weten dat hem de klacht ter behandeling bij is ingediend;

- Bij diezelfde brief is de beklaagde opgeroepen om ter zitting van 13 september 2024 te verschijnen en is hem de gelegenheid geboden om een verweerschrift in te dienen;
- Bij aangetekende brief d.d. 20 augustus 2024 heeft de secretaris van het Tuchtcollege @@@ [klager] opgeroepen om bij de behandeling op 13 september 2024 aanwezig te zijn;
- De beklaagde is ter zitting verschenen;
- Het onderzoek heeft plaatsgevonden op 13 september 2024;
- Tenslotte is uitspraak gewezen.

2. De omschrijving van het verweten gedrag en het verweer

2.1 Verweten gedraging

Beklaagde wordt verweten dat:

- Hij met twee honden – zijnde @@@ [naam en NHSB teef 1] en @@@ [naam en NHSB reu 1] – heeft gefokt, terwijl deze aantoonbaar lijden aan een aandoening die de gezondheid en het welzijn van de honden en/of hun nakomelingen ernstig in gevaar kan brengen, namelijk dat de honden lijden aan de aandoening ED. Dit blijkt uit de uitslagen van ED-onderzoeken:

Naam hond	Datum onderzoek	Uitslag
@@@ [teef 1]	10-09-2020	EDII
@@@ [teef 1]	20-09-2020	EDII
@@@ [reu 1]	05-10-2017	EDII

De gewraakte dekking heeft plaatsgevonden op of omstreeks 28 juni 2021. Het nest is geboren op of omstreeks 28 augustus 2021.

- Hij met een hond – zijnde @@@ [naam en NHSB teef 2] – heeft gefokt terwijl deze aantoonbaar lijdt aan een aandoening die de gezondheid en het welzijn van de hond en/of de nakomelingen ernstig in gevaar kan brengen, namelijk dat de hond lijdt aan de aandoening ED. Dit blijkt uit de uitslagen van ED-onderzoeken:

Naam hond	Datum onderzoek	Uitslag
@@@ [teef 2]	06-03-2023	EDII

De gewraakte dekking heeft plaatsgevonden op of omstreeks 25 oktober 2023. Het nest is geboren op of omstreeks 25 december 2023.

Volgens de Raad van Beheer moet hierbij worden opgemerkt dat EDII moet worden gelezen als EDIII (zie productie 5 bij de klacht en bijlage 6 bij het verweten gedrag).

In de klacht van @@@ [klager] wordt over meer overtredingen gesproken. Deze neemt de Raad van Beheer niet over en beperkt zich tot bovenstaande.

Bovenstaande betreft een overtreding van artikel VI.3 lid 3 Kynologisch Reglement.

2.2 Verweer

Beklaagde vindt dat de klacht onterecht is. Het is niet alleen een klacht tegen hem maar het betreft ook een aantal zaken die niets met hem te maken heeft, zoals onder andere met betrekking tot de vereniging. Beklaagde wist en weet dat de genoemde honden EDII hadden en hebben. Hij heeft de nesten echter gefokt volgens het op dat moment geldende Verenigingsfokreglement ("VFR") van de @@@ [rasvereniging], waarin fokken met EDII is toegestaan. Gezien de huidige situatie en normen vraagt beklagde zich af of dit nu gewenst zou zijn.

Beklaagde heeft het uitgebreide verslag van de dierenarts van de Raad van Beheer, drs. L. Roest gelezen, waarin zij aangeeft dat de kans op klachten en pijn heel groot is bij de reu. Hij verklaart dat de reu, nu 8½ jaar, nog steeds gezond is en zich ook moeiteloos kan bewegen. Dit is ook terug te zien in zijn Semen uitslag, die zeer uitstekend is. Was dat niet het geval geweest dan was dat in het Semen-rapport (opgesteld volgens het zgn. CASA bepalingssysteem) zichtbaar geweest. Bovendien geeft drs. Roest in haar memo diverse malen aan dat het op dat moment geldende VFR door beklagde is gevolgd en hij "op dat moment niet in overtreding was op genoemde klacht van artikel VI.3 lid 3 Kynologisch Reglement".

Beklaagde is van mening dat de klacht is ingediend op grond van een nieuwe, toekomstige regelgeving en verwijst naar de e-mail van de Raad van Beheer d.d. 17 maart 2021 aan alle aangesloten ras-, regionale en bijzondere verenigingen. Daarin wordt aangegeven dat de eindbeoordeling ED op de graad van artrose werd beoordeeld in plaats van op (een verdenking van) een primaire laesie. Het systeem Darwin van de Raad van Beheer is op het laatste in april 2020 aangepast. Dat heeft tot gevolg gehad dat honden, bij wie een primaire laesie aanwezig was, geen EDII maar EDIII waardering hebben gekregen. De tussen 2010 en 2020 uitgegeven certificaten worden niet aangepast. Honden, die in die periode een EDII-waardering hebben gekregen en daarmee zijn geregistreerd, blijven met EDII geregistreerd staan.

In het kader van deze e-mail vraagt het Tuchtcollege aan beklagde of hij op de hoogte was dat de Raad van Beheer voornemens was om aan de hand van dit bericht een wijziging aan te brengen in het ED-registratiesysteem nu beklagde op of omstreeks 28 juni 2021 respectievelijk op of omstreeks 25 oktober 2023 de dekkingen heeft laten plaatsvinden. Beklaagde antwoordt hierop bevestigend, hij is immers secretaris van de rasvereniging. Beklaagde stelt dat in dit bericht sprake is van een "aanbeveling" om als rasvereniging hier aandacht aan te besteden maar binnen de rasvereniging is daar tot op heden nog niets mee gebeurd.

Het Tuchtcollege vraagt tevens dat, als beklagde op de hoogte is van dit bericht en weet dat er andere normen gevraagd worden, hij dan als bestuurslid niet extra voorzichtig met de inzet van de reu had moeten zijn en of hij zich niet afgevraagd heeft of hij met de dekkingen in overtreding is. Beklaagde geeft aan dat hij naar eer en geweten heeft gehandeld, ook omdat de ED-uitslagen niet gewijzigd zouden worden.

Zaaknummer: 24-010

Datum uitspraak: 4 november 2024

Beklaagde verklaart verder dat EDII op grond van het VFR nog steeds is toegestaan en er dus met honden, die hieraan lijden, gefokt mag worden. De EDII bij de reu wordt in dit geval veroorzaakt door een los stukje bot in de elleboog dat is ontstaan door een blessure. Technisch gezien maakt dat voor zijn soundness-bewegingen niets uit. Voor beklagde was het niet meteen duidelijk dat de reu EDIII zou hebben, omdat hij de afweging wel of niet fokken op grond van het VFR heeft gemaakt.

Beklaagde verwijst naar een vorige uitspraak van het Tuchtcollege uit 2023 waarin staat: *"Elleboogdysplasie is in ieder geval vanaf graad 3 een aandoening die de gezondheid en het welzijn van de hond of haar nakomelingen ernstig in gevaar kan brengen. Voor de goede orde merkt het Tuchtcollege op dat ook lichtere vormen van elleboogdysplasie de gezondheid en het welzijn van een hond of zijn nakomelingen ernstig in gevaar kunnen brengen, maar vooralsnog niet fokuitsluitend zijn."*

Beklaagde verwijst voorts naar een aankondiging in Raadar, de nieuwsbrief van de Raad van Beheer, van begin september 2024 met daarin een aankondiging over de publicatie van de foknormen. Vanaf 15 februari 2025 zijn de eerste foknormen echt geldig. Beklaagde is dan ook van mening dat, nu de foknormen pas vanaf 15 februari 2025 worden uitgerold, hij op het moment van de dekaangifte van de in klacht genoemde nesten niet in overtreding was. Hij realiseert zich wel dat hij in toekomst daar rekening mee moet gaan houden.

Beklaagde geeft aan dat hij met de drie in het verweten gedrag genoemde honden niet meer kan fokken, maar dat was hij dat toch al niet meer van plan. Hij benadrukt dat hij bij zijn conclusie blijft dat de klacht is gebaseerd op de nieuwe foknormen die nog niet gelden, maar dat zijn fokkerij wel daarop is beoordeeld.

Reactie @@@ [klager]

Het Kynologisch Reglement en de wet hebben regels met betrekking tot de gezondheid. Een fokker heeft een eigen verantwoordelijkheid en dient daarbij ook rekening te houden met de regelgeving uit het Kynologisch Reglement.

Beklaagde is bestuurslid van de rasvereniging en heeft als secretaris de e-mail van 17 maart 2021 ontvangen. Bovendien heeft beklagde al eerder met deze reu gefokt. Het is bewezen dat alle nakomelingen niet ED vrij zijn. Het is dan ook onverantwoord om met deze lijn door te blijven fokken enkel vanwege de reden dat zij zo lenig zijn. De foknormen staan hier buiten.

3. Standpunt en vordering Raad van Beheer

Deze zaak beperkt zich tot het voor de fokkerij inzetten van ouderdieren die EDII hebben. Alle andere zaken worden buiten beschouwing gelaten.

Beklaagde verwijst naar de uitspraak van zaak TC 23-007, waaruit zou blijken dat zonder meer met ED-II gefokt zou mogen worden. De Raad van Beheer deelt die mening niet. Zeker niet omdat duidelijk gecommuniceerd is dat in dit geval EDII eigenlijk EDIII is (zie bijlage 5 van de klacht en bijlage 6 bij het verweten gedrag). Van een bestuurslid van de

Zaaknummer: 24-010

Datum uitspraak: 4 november 2024

@@@ [rasvereniging] (secretaris) mag verwacht worden dat hij op de hoogte is van dit soort belangrijke informatie.

Daar komt bij dat het VFR uit 2019 is. Na de mailing uit 2021 heeft het @@@ [rasvereniging]-bestuur kennelijk met het genoemde advies om in het fokbeleid hiermee rekening te houden, niets gedaan. Daarmee wordt bij fokkers de suggestie gewekt dat fokken met EDII een prima keuze is, terwijl dit zeker niet het geval is.

Beklaagde is in 2019 door het Tuchtcollege op grond van overtreding van artikel VIII.1 lid 5 Kynologisch Reglement veroordeeld waarbij aan hem de volgende straf is opgelegd: een geldboete van € 225,00 bij niet tijdige betaling te vervangen door een tijdelijke diskwalificatie van zijn persoon voor een periode van 12 maanden en een tijdelijke diskwalificatie van zijn persoon voor een periode van 3 maanden, geheel voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaren (TC 19-016). Datum ingang veroordeling: 1 januari 2020. De proeftijd ten tijde van de eerste dekking was dus nog niet voorbij.

Vordering

Gezien alle omstandigheden van het geval vordert de Raad van Beheer het volgende: een onvoorwaardelijke diskwalificatie van de persoon voor een periode van 2 jaar.

Daarnaast vordert de Raad van Beheer de oplegging van een fokverbod, zoals bedoeld in VI.15 lid 3d Kynologisch Reglement, voor de volgende honden:

- @@@ [teef 1]
- @@@ [reu 1]
- @@@ [teef 2]

De Raad van Beheer is van oordeel dat er niet met EDII gefokt moet worden. Tot voor kort was er een apart artikel in het Kynologisch Reglement met betrekking tot overtreding van het VFR. Dat artikel is inmiddels vervallen. Ten tijde van de genoemde dekking gold dat artikel 2 nog wel. Hier geldt uitsluitend VI.3 lid 3 Kynologisch Reglement: het fokken met zieke honden voor leden en niet-leden van rasverenigingen.

4. De beoordeling door het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg

4.1 Bevoegdheid en ontvankelijkheid

Het Tuchtcollege is bevoegd in deze zaak te oordelen omdat beklaagde ten tijde van het verweten gedrag lid was van de @@@ [rasvereniging], een vereniging die is toegelaten tot het lidmaatschap van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland. Op grond van de statuten van die vereniging is beklaagde onderworpen aan de rechtsmacht van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland.

Het Tuchtcollege is tevens bevoegd nu de Raad van Beheer beklaagde op zijn verzoek het recht heeft verleend op het voeren van de kennelnaam "@@@ [kennelnaam]". Deze kennelnaam voerde hij op het moment van het hem verweten gedrag. Op grond van artikel III.46 van het Kynologisch Reglement is hij daarom onderworpen aan de rechtsmacht van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland.

Op grond van artikel 30 en volgende van het Procesreglement Tuchtrecht kan het bestuur van de Raad van Beheer vorderen dat het Tuchtcollege een klacht in behandeling neemt. De klacht voldoet aan de eisen die daaraan in genoemd Procesreglement worden genoemd.

Het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg is op grond van bovenstaande bevoegd om van de onderhavige tuchtzaak kennis te nemen. Verder zijn er geen formele bezwaren om de zaak in behandeling te nemen. De Raad van Beheer is dan ook ontvankelijk in haar klacht.

4.2 Overwegingen met betrekking tot het verweten gedrag

Alle stukken overziend, voor zover zij betrekking hebben op overtreding van artikel VI.2 j° artikel VI.3 lid 3 Kynologisch Reglement, alsook hetgeen op de zitting door beklaagde is verklaard kan als vaststaand feit worden aangenomen dat de teef @@@ [teef 1] door @@@ [reu 1] is gedekt. Ook staat vast dat de teef @@@ [teef 2] door een andere reu is gedekt.

Uit de e-mail van de Raad van Beheer van 17 maart 2021 blijkt dat er een wijziging heeft plaatsgevonden in de classificatie van ED. Vanaf april 2020 is de wijziging van de beoordelingssystematiek van de International Elbow Working Group doorgevoerd in het Darwin-systeem van de Raad van Beheer. Alle honden die op dat moment *verdacht waren* van een primaire laesie hebben een graad II gekregen en bij *aanwezigheid* van een primaire laesie een graad III. ED-certificaten die in de periode van 2010 tot april 2020 zijn uitgegeven, zijn niet aangepast.

@@@ [reu 1] heeft op 5 oktober 2017 een certificaat met de kwalificatie EDII gekregen. Uit het voorgaande volgt dat volgens de huidige classificatie deze reu lijdt aan EDIII. Dit heeft beklaagde op de zitting bevestigd. @@@ [teef 1] en @@@ [teef 2] hebben op respectievelijk 10 september 2020 en 6 maart 2023 een certificaat met EDII gekregen. Op deze data was het Darwin-systeem van de Raad van Beheer al aangepast en staat vast dat bij deze teven EDII is geconstateerd.

De vraag of een dekking in strijd is met het Kynologisch Reglement, moet worden beantwoord aan de hand van de regels die golden op het tijdstip van de dekking.

Eerste dekking

De eerste dekking vond plaats op 28 juni 2021 met @@@ [reu 1] en @@@ [teef 1]. Op deze datum was het op grond van het VFR verboden om te fokken met een hond die lijdt aan EDIII, nadat EDII EDIII bleek te zijn.

Beklaagde was als secretaris van de rasvereniging op de hoogte van de inhoud van de eerdergenoemde e-mail van de Raad van Beheer. Beklaagde had uit deze e-mail moeten begrijpen dat de destijds gegeven EDII-beoordeling van @@@ [reu 1] onjuist was en dat deze reu dus lijdt aan EDIII. Hij was daarom ongeschikt om ingezet te worden voor de fokkerij. Tijdens de zitting heeft beklaagde niet kunnen uitleggen waarom hij zich pas later realiseerde dat deze reu eigenlijk lijdt aan EDIII. Beklaagde kan zich er niet achter

verschuilen dat de Raad van Beheer de oude ED-certificaten niet heeft aangepast, omdat hij op de hoogte was van de gewijzigde beoordelingscriteria. Dat beklagde toch op 28 juni 2021 met deze reu heeft gefokt, is in strijd met het VFR. Dat is een overtreding op grond van artikel VI.3 lid 3 Kynologisch Reglement.

Tweede dekking

De tweede dekking vond plaats op 25 oktober 2023 tussen @@@ [teef 2] en @@@ [reu 2]. Op deze datum was het verboden om op grond van het Kynologisch Reglement te fokken met honden die aantoonbaar lijden aan één of meer aandoeningen die de gezondheid en het welzijn van de hond en/of zijn nakomelingen ernstig in gevaar kunnen brengen.

Elleboogdysplasie is een erfelijke aandoening die gezondheidsschade kan opleveren, zeker bij grote rassen (zie ook het memo van dierenarts drs. L. Roest van 4 juni 2024).

In de statuten van de Raad van Beheer is onder artikel 2c bepaald dat één van de doelen de gezondheid en het welzijn van de hondenpopulaties is. De @@@ [rasvereniging] refereert zich in haar statuten in artikel 3.1. dat zij zich zonder voorbehoud verplicht tot naleving van de statuten, reglementen en wettig genomen besluiten van de Raad van Beheer.

Het fokbeleid zou er dan ook op gericht moeten zijn ED zo veel mogelijk te voorkomen. Tegelijkertijd is de genetische diversiteit van een populatie van belang: bij te strenge fokcriteria bestaat het risico, zeker bij relatief kleine populaties, dat onvoldoende geschikte combinaties overblijven om de populatie in stand te houden. Het is in beginsel aan de rasverenigingen om hierover een afweging te maken die is gericht op de gezondheid en welzijn van het ras en deze vast te leggen in het VFR.

Artikel VI.3 lid 3 Kynologisch Reglement blijft echter altijd van kracht voor leden en niet-leden van een rasvereniging: het is verboden te fokken met honden die aantoonbaar lijden aan een of meer aandoeningen, die de gezondheid en het welzijn van de hond en hun nakomelingen daardoor ernstig in gevaar kunnen brengen. Een fokker mag en kan niet alleen afgaan op het VFR, maar zal ook steeds het hiervoor genoemde artikel moeten beoordelen. Bovendien zal de fokker ook de wettelijke en maatschappelijke discussie met betrekking tot gezondheidsaspecten mee moeten nemen bij zijn uiteindelijke keuze.

In de vanaf april 2020 geldende classificatie is bij EDII sprake van milde artrose of een verdenking van een primaire laesie. In Nederland is een relatief kleine populatie @@@ [ras]. Naar het oordeel van het Tuchtcollege geldt voor dit ras dat een combinatie waarbij één ouderdier lijdt aan EDII, geen strijd oplevert met de buitengrens van artikel VI.3, derde lid, van het Kynologisch Reglement. In geval van bijkomende omstandigheden is het wel mogelijk dat deze buitengrens wordt overschreden.

Uit het voorgaande volgt dat het enkele feit dat @@@ [teef 2] lijdt aan EDII, geen strijd oplevert met het Kynologisch Reglement wat betreft de dekking op 25 oktober 2023. De Raad van Beheer heeft geen andere omstandigheden ten grondslag gelegd aan het verweten gedrag. Er is daarom geen sprake van een overtreding van het Kynologisch

Zaaknummer: 24-010

Datum uitspraak: 4 november 2024

Reglement. Omdat de dekking op zichzelf wel bewezen is, moet de beklaagde ten aanzien hiervan worden ontslagen van tuchtrechtelijke vervolging (artikel 54 lid 2 van het Procesreglement Tuchtrect).

Het advies uit de e-mail van 17 maart 2021 *„.hier aandacht aan te besteden wanneer zij ED in hun fokbeleid hebben opgenomen...”* is tot op heden door de @@@ [rasvereniging] niet opgevolgd terwijl haar VFR uit 2019 dateert.

Beklaagde is fokker en secretaris van genoemde vereniging. Als secretaris is beklaagde de contactpersoon voor de vereniging en het bestuur met onder meer als taak te waken over de geldende wet- en regelgeving. Hij gaat eraan voorbij dat hij in die laatste functie waarschijnlijk één van de eersten was die de inhoud van de e-mail van 17 maart 2021 onder ogen kreeg. Beklaagde vergeet dat een bestuur c.q. iedere afzonderlijk bestuurslid een voorbeeldfunctie heeft voor de eigen leden. Het had op zijn weg gelegen om, samen met zijn overige bestuurders, hier niet alleen in de richting van de leden alert op te reageren, maar bovenal hier in zijn eigen fokkerij rekening mee te houden. Deze handelwijze van beklaagde, die onderdeel uitmaakt van het bestuur, staat op gespannen voet met de statuten van de @@@ [rasvereniging]. Bovendien heeft men tot op heden leden de gelegenheid gegeven om niet dan wel niet voldoende het welzijn en de gezondheid van de nakomelingen in acht te nemen en daarmee de gezondheid van de raspopulatie te verslechteren.

Beklaagde haalt in zijn verweer de foknormen aan die vanaf 15 februari 2025 gaan gelden. Echter, foknormen zijn niet gelijk aan het VFR. Foknormen zijn verplichte onderzoeks- of screeningsresultaten die voor een reu en een teef gelden voordat zij voor de fokkerij ingezet mogen worden. Het VFR bevat de regels die de rasvereniging met haar leden/fokkers heeft afgesproken. Deze regels gaan vaak veel verder dan de gezondheidsonderzoeken.

Tot slot. Beklaagde verwijst in zijn verweer naar een eerdere uitspraak van het Tuchtcollege: *“Voor de goede orde merkt het Tuchtcollege op dat ook lichtere vormen van elleboogdysplasie de gezondheid en het welzijn van een hond of zijn nakomelingen ernstig in gevaar kunnen brengen, maar vooralsnog niet fokuitsluitend zijn.”* Het Tuchtcollege heeft er behoefte aan om nader uit te leggen dat het de verantwoordelijkheid is van beklaagde om de gezondheid en het welzijn van zijn honden en hun nakomelingen te bewaken. Dat een bepaalde (variant van een) aandoening niet als fokuitsluitend is aangemerkt in een VFR, laat onverlet dat een dekking onder omstandigheden toch in strijd kan zijn met artikel VI.3 lid 3 Kynologisch Reglement. Zeker als bestuurslid was beklaagde op de hoogte van het hiervoor gememoreerde e-mailbericht van de Raad van Beheer, d.d. 17 maart 2021. In het genoemde citaat van het Tuchtcollege, waarin het belangrijkste woord “vooralsnog” is, had beklaagde als bestuurslid beter moeten weten.

4.3 Overwegingen met betrekking tot de strafmaat

Beklaagde is in 2019 door het Tuchtcollege veroordeeld wegens het overtreden van de zogenaamde 12-maandenregel. Aan beklaagde is toen onder meer een proeftijd van twee jaar opgelegd, die op 1 januari 2020 is ingegaan. De dekking uit 2021 heeft in deze proeftijd plaatsgevonden. Het Tuchtcollege rekent het de beklaagde zwaar aan dat hij in

zijn proeftijd opnieuw een overtreding van het Kynologisch Reglement heeft gepleegd. Bovendien hebben beide overtredingen betrekking op de gezondheid en het welzijn van honden.

Bij dit alles heeft beklaagde geen rekening gehouden met de vererving van elleboogdysplasie op de nakomelingen. Hij gaat eraan voorbij dat een los stukje bot in de elleboog ernstiger is dan een blessure. Weliswaar zijn de symptomen per geval wisselend. Dit ligt niet aan de ernst of mate van erfelijkheid van de ziekte maar wordt veroorzaakt door de locatie van het losse stukje bot.

Het Tuchtcollege neemt bij het opleggen van de straf ook de bestuursfunctie van beklaagde mee als een verzwarende omstandigheid. Door zijn handelwijze bestaat de kans dat leden, zolang het VFR nog niet is aangepast, eveneens met een EDIII combinatie zullen blijven fokken. Dat is gezien het gezondheidsaspect voor de nakomelingen zeer onwenselijk.

Hoewel beklaagde wordt ontslagen van tuchtrechtelijke vervolging met betrekking tot de dekking op 23 oktober 2023, leidt de recidive en de bestuursfunctie van beklaagde ertoe dat de opgelegde diskwalificatie gelijk is aan de vordering van de Raad van Beheer.

Gelet op wat hiervoor is overwogen, ziet het Tuchtcollege geen aanleiding voor de oplegging van een fokverbod ten aanzien van @@@ [teef 1] en @@@ [teef 2]. Beide teven kunnen echter alleen bijdragen aan een gezonde toekomstige fokpopulatie wanneer zij zorgvuldig zullen worden gepaard met een geschikte reu.

5. De beslissing

Het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg:

- verklaart het verweten gedrag bewezen;
- ontslaat de beklaagde van tuchtrechtelijke vervolging met betrekking tot de dekking op 25 oktober 2023;
- legt aan beklaagde een onvoorwaardelijke diskwalificatie van twee jaar op;
- vordert de Raad van Beheer de oplegging van een fokverbod conform VI.15 lid 3d Kynologisch Reglement voor de volgende hond:
 - @@@ [reu 1]

Deze uitspraak is geweest te Woudenberg op 4 november 2024 door mr.dr. H.S. Grotens, mr. R.J.P. Ferwerda en mevrouw drs. J.W.J. Nienhuis-Koppes. in tegenwoordigheid van mevrouw F. Zijdenbos-Jansen, secretaris.

Zaaknummer: 24-010

Datum uitspraak: 4 november 2024

Mr. R.J.P. Ferwerda en mevrouw drs. J.W.J. Nienhuis-Koppes zijn buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De voorzitter,

De secretaris,

Mr.dr. H.S. Grotens

mevrouw F. Zijdenbos-Jansen